

Jan Šinágl

Úvod:

V dalším díle našeho seriálu máme možnost nahlédnout na dlouholetý právní aktivismus pana Jana Šinágl a přečíst si i něco o jeho problémech ze strany systému a o jeho pomoci nespravedlivě stíhaným, jakožto i o jeho běžném životě a práci s mládeží. Jan Šinágl se kromě vlastních stránek a upozorňování na protiprávní jednání systému věnuje i činnosti pro Sudetoněmecké krajanské sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku, jež i spoluzakládal. Více o něm a jeho aktivismu si můžete přečíst v následujícím rozhovoru.

S právním aktivistou tedy (nejen) o totalitě, soudech, výchově mládeže a náboženství.

Extravaganza Controverso

Jan Šinágl

Mohl byste se prosím ve stručnosti představit, stačil by krátký medailon, pro méně znalé čtenáře.

Narozen 9. 12. 1952 v Berouně. Působím jako angažovaný občan a nezávislý publicista. Jsem občanem České republiky, občanem Švýcarské konfederace, kritický k polistopadovému vývoji v České republice a stávajícím poměrům ve společnosti. Zkušenosti ze švýcarského exilu využívám na podporu demokracie a obnovy demokratických poměrů, které mají v České republice stále blíže k totalitě než k vyspělé demokratické společnosti jak v oblasti politické, tak ekonomické, kulturní a mediální.

Vyučil jsem se strojním zámečníkem v ČKD Hořovice (1968-1971), kde jsem pracoval později jako externí montér na dieselagregátech. Po pracovním konfliktu s ČKD Hořovice v roce 1977, kdy jsem odmítl pracovat na podřadném pracovišti po dobu delší než 30 dní, dle zákoníku práce, což bylo v rozporu s uzavřenou pracovní smlouvou, kdy jsem po 30 dnech zůstal doma, protože mi zaměstnavatel odmítl dát práci, dle pracovní smlouvy, „Byl jsem nucen podnik opustit, byť jsem následný spor se zaměstnavatelem vyhrál. Mimochodem šlo o zakázku pro SSSR. Byl jsem tedy ve stejné situaci, jako můj otec v 50. letech. Také nemohl po svém propuštění sehnat práci ve svém oboru, která by odpovídala jeho vzdělání a schopnostem.

Po několika marných pokusech (ČKD Hořovice mělo „dlouhé prsty“, jak bylo ostatně tehdy obvyklé), získal jsem nakonec místo rýsovače v Buzuluku Komárov. Zde jsem také mohl vystudovat večerní Střední školu pro pracující se zaměřením na strojnictví. Maturitu jsem vykonal v červnu 1982. Pak už jsem měl jenom jeden cíl – Západ.

Odjel jsem s CK Čedok na Západ, po několika letech marných snah zemi opustit. To se mi podařilo 1. září 1982, kdy jsem opustil Československo, díky odkoupení zájezdu od kamaráda, který nedostal všechna potřebná razítka. K mému překvapení jsem je obdržel. V exilu ve Švýcarsku jsem žil 20 let ve městě Kriens u Luzernu, až do svého návratu do ČR v roce 2002. Pracoval jsem postupně jako mechanik u firmy WIBA AG (sportovní zařízení a vybavení), programátor numericky řízených strojů u firmy Schindler výtahy AG, technik u SW a HW firmy ALSO Comsy AG.

Ve Švýcarsku jsem byl členem Sokola Luzern, Sokola Zürich, Svazu spolků Čechů a Slováků žijících ve Švýcarsku a TC Kriens, kde jsem ke konci pobytu působil jako prezident klubu (400 členů, 18 družstev). Jako náčelník župy švýcarské jsem nacvičoval s mládeží pro Sokolské slety v roce 1986 v Curychu a v roce 1990 v Paříži, dopisoval jsem do krajského tisku. Ovládám německý jazyk, domluvím se anglicky. Do ČR jsem se vrátil natrvalo v roce 2002, pomáhat obnově občanské společnosti a navázat tak na dřívější tátovu činnost.

Jsem autorem četných petic a podání řadě českých a evropských institucí – viz web www.sinagl.cz a jeho bohatý archiv. Jsem členem TC Žebrák, kde momentálně vedu tenisovou školku pro nejmenší. Už 13 let působím jako zástupce hlavního vedoucího na Letních táborech pro mládež v Praskolesích. Jsem členem Praskoleské společnosti sv. Prokopa, předsedou občanského sdružení *Sodales Solonis o.s.* a členem předsednictva Sudetoněmeckého krajského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku.

Hlavní těžiště mé práce spočívá v publikační činnosti a účasti na soudních jednáních, na která

DÉLSKÝ POTÁPĚČ

mne zvou obžalovaní či žalující občané a která se snažím zdokumentovat a publikovat na internetu. Často se jedná o nedobrou práci české justice i policie na kterou doplácí nevinní občané. Zdokumentoval jsem podrobně mnoho případů, kdy byli občané neprávem odsouzeni a později osvobozeni. Mám z pohledu běžného občana značný přehled o současném nedobrému stavu spravedlnosti v České republice, kdy práva občanů před mocnými, vlivnými a úřady nejsou zdaleka ve stejné rovině. Proto jsem zkusil kandidovat na úřad ombudsmana České republiky, abych se svým dílem pokusil přispět a napomoci zlepšení tohoto stavu.

Nyní žiji v Žebráku na Berounsku v domku po rodičích. Nejsem výdělečně činný, žiji ze svých úspor. Jsem svobodný, bezdětný.

České občanství jsem nabyl opět v listopadu 2009. Odňato mi bylo automaticky nabytím švýcarského občanství v roce 1997, bez mého vědomí a v rozporu s Ústavou České republiky.

Máte za sebou nějakou politickou minulost, jak jste se dostal k aktivismu?

Nemám. Zkušenost 30 let života v totalitě, 20 let ve Švýcarsku, 18 let v ČR.

Považoval jste v té době svůj aktivismus za úspěšný? Jak ho hodnotíte dnes?

Hodnocení je vždy relativní. Média moji práci sledují, prostor mi hlavní média nedají. Dokonce i Rada ČT si jednomyslně odhlasuje, že nesmím vystoupit ani za veřejnost, ani za média na jejím veřejném zasedání, opakovaně, přitom jsem byl jediným přítomným zástupcem obou. Mezi lidmi jsou mé nezávislé informace žádané, napříč všemi vrstvami obyvatelstva. Na nich je hodnocení mého zpravodajství a mé činnosti. Těší mě a motivuje, že mne mnoho lidí zná po celé ČR i v zahraničí, díky rozesílání a přeposílání mých mailingů v CZ+D+E.

Jak probíhalo založení Sudetoněmeckého krajanského sdružení v Čechách, na Moravě a ve Slezsku?

Jako v totalitě. Roky boje s MV. Bohužel jsme nezakládali ruský spolek.

Jak osobně vnímáte tradiční rozdělení politických stran na pravici a levici a moderní na prorežimní a protirežimní, kdy do protirežimních patří i KSČM?

Politické strany existují jen podle názvu. Charakterově jsou si jejich členové dost podobní. Jsme postkomunistickou zemí. Struktury z totality se jen přesunuly do demokracie, kde spolupracují a jsou na sobě stejně závislé. Nejde o ideologie a myšlenky, v první řadě o osobní prospěch a obohacení. Komunistům nahradila demokracie se stejným obsahem a bezcharakterností.

Proč jste demonstroval na demonstraci na podporu amerického radaru v ČR?

Svoboda není zadarmo. Lepší je být zbytečně vyzbrojen než beze zbraní bezmocný.

Jak vnímáte islámskou kolonizaci a velkou „výměnu“ obyvatelstva probíhající aktuálně na Západě?

Přirozený rytmus dějin a nedokonalost člověka. Málokdo si uvědomuje, že kancléřka Merkelová zabránila mnohem většímu problému na který nebyla Evropa vůbec připravena.

Dočkal jste se osobně nějakých perzekucí ze strany systému, považujete se za disenta 21. století?

Brutálně jsem byl zatčen Policií ČR dne 1. 5. 2005 na mítinku KSČM na Letné, nasazeny pouta, krvácení, připoután k ústřednímu topení v budově PČR. Po předložení švýcarského občanského průkazu obratem propuštěn. Mé využívání svobody slova, projevu a práva veřejnosti na informace je momentálně „oceněno“ dvěma žalobami na cca 6 milionů korun, čtyřmi exekucemi za cca 1/2 milionu korun, zastavením domu, pozemku a bankovních kont. Provádím širokou osvětu společnosti „slovem i životem“.

Podléháte sám nějakému typu autocenzury?

Jediným „cenzorem“ je mé svědomí.

Co si myslíte o politické korektnosti a jejím násilném vynucování?

Jde proti přirozenosti člověka, přírody. Je výrazem poklesu morálních, mravních hodnot, s patřičnými negativními dopady na život společnosti.

Co byste doporučil obviněným aktivistům?

Získávat to nejvíce informací o dějinách, nedokonalosti člověka, aby jejich činnost nebyla zneužívána a přinášela společnosti kde žijí co největší prospěch.

Zažil jste nějaké vtipné momenty s Vašimi odpůrci?

Pokud jsou ve hře emoce, vzácně. Pokud převládne klid, zdravý rozum, věcnost, upřímná snaha hledat řešení, úsměv, častokrát. Humor a klid je druhem odvahy a vyšším stupněm inteligence. Tak proč se mračit a rozčilovat.

Máte nějaké náboženské názory a metafyzické představy?

Jsem křesťan s lidskými chybami jako každý. Považuji Bibli za nepřekonaný návod jak prožít smysluplný, sobě i společnosti prospěšný život. Hmotné zaniká, duch nemá kam.

Čtete zahraniční servery, doporučil byste osobně nějaké?

Čtu a navštěvuji je vzácně. Více pro ověření informací, které získám z jiných zdrojů. BBC a ARD mohu jen doporučit. K tématu doporučuji aktuální, naprosto skvělou knihu Alexandry

Alvarové „Průmysl lži“.

Věnujete se aktuálně nějakým projektům?

Za nejlepší „projekt“ považuji moji práci s mládeží, které se věnuji už přes 40 let. Ve Švýcarsku jako náčelník Sokola Luzern a župy švýcarské, nyní působím na Letních táborech v Praskolesích. Vyprodaný 20. ročník je tou nejlepší odměnou za naši práci. Výchova, vzdělání, kultura, osobní příklad, jsou tím nejlepším základem pro vznik skutečné občanské společnosti, schopné budovat funkční demokracii k prospěchu občana, jeho země a světa.

Je kolem Vaší osoby mediální blokáda, nabídli Vám kromě DP ještě někdo možnost se vyjádřit?

Podbrdské noviny a v současnosti www.ippkid.cz (Institut pro péči a intelektuální dědictví z.s.), kde by měl vyjít rozhovor na téma „Švýcarské ozvěny a Dialog o Evropě“. Můj pohled na Švýcarsko, Evropu a co by nám mělo být příkladem.

Chtěl byste napsat na závěr ještě něco, co nemělo šanci v rozhovoru zaznít? Zde je prostor.

Dnes už nevidím problém ve střetu Západu s Východem, ale levice s konzervativními hodnotami, bez kterých by Evropa přestala být tím čím byla a stále ještě je. Východ má odlišnou historii s patřičným dopadem na myšlení a hodnotový systém jeho obyvatelstva. Je to zásadně ovlivněno totalitami, jimiž si jednotlivé země prošly. Ta ohrožuje stabilitu potřebné soudržnosti EU.

Obě části se spojily a snažit se jen o vyrovnání materiálního standardu je medvědí služba Východu. Opomíjí se demokratické a duchovní hodnoty na úkor zisku. Tím, že Západ upřednostňoval materiální hodnoty, nepomohl sobě ani Východu.

Nikdy si nevážíte toho, co dostanete snadno a rychle – viz dotace EU. Cenu práce, mravních a demokratických hodnot poznáte, pokud se k nim dopravujete sám, vlastní pílí. Hodnota není otázka přednášky, ale osobního příkladu a poctivé práce. To je základem všeho. Potřebujeme nositele pozitivních vzorů, jinak hrozí, že materialismus potřebné hodnoty „znásilní“ a cesta k duchovním hodnotám bude o to obtížnější. Místo kontinuálního vývoje se potom otvírá prostor pro nacionalismus a radikalismus.

Z monarchie jsme před 100 lety přešli do demokracie. Ta funguje jen ve vyspělé zemi s tradicí, jinak je zneužívána. Lidé, kteří byli zvyklí poslouchat a vykonávat příkazy, tehdy neměli a neznali odpovědnost. Najednou ji měli přijmout – to nemohlo fungovat a nefunguje ani dnes. Důsledkem bylo, že neporažená, skvěle vyzbrojená armáda nikdy nebojovala, ať už v roce 1939, kdy předala bez boje veškerou výzbroj nacistickému vojsku, či v roce 1968.

Škoda, že nebyl založen nový stát po vzoru Švýcarska, odpovídající staleté tradici a jak se i zprvu uvažovalo. Jednotlivá etnika Češi, Němci, Moravané, Slezané, Slováci, Rusíni a další by se vzájemně doplňovala a korigovala k prospěchu všeho obyvatelstva i země. Vynikly by klady jednotlivých etnik a byly drženy v mezích jejich negativní vlastnosti. Název Bohemia by byl odpovídal staleté tradici území, kdy bychom byli národem Bohemianů.

Nyní jsme etnicky jednou z „nejčistších“ zemí Evropy a negativní vlastnosti se projevují o to více. Chybí nám základní vlastnost – schopnost jednoty, semknout se ve společném zájmu a povznést se nad osobní spory ať už v soukromém životě, nebo v politice. Co je fata morgána? Česká jednota. Výstižné.

Pravda na zemi je vždy relativní. Každý ji vnímáme jinak. Je to dané stupněm našeho intelektu, inteligence, vzdělání a prostředí ve kterém žijeme. Člověk nesmí být v „boji za pravdu“ naivní. Měl by si být vědom prostředí ve kterém žije, aby v zájmu hodnot, které hájí postupoval tak, aby nebyl zlem oslaben, či poražen. Každý člověk by měl mít strategii odpovídající jeho individuálním schopnostem a přispívat pravdě každý den. Absolutní pravda je vysoko nad námi. Tu bychom měli umět ctít a respektovat – ve vlastním zájmu.

Pokud bude přibývat lidí, kteří si s čistým svědomím večer budou moci říci: „Za tento den se nestydím“, budeme na správné cestě. Lid nemá mozek, vždy jen člověk, jednající a měnící.